

محیط زیست طبیعی، منابع طبیعی ایران، دوره ۶۷، شماره ۴، زمستان ۱۳۹۳
صفحات ۴۶۱-۴۷۴

مطالعهٔ مصب رودخانه‌های منتهی به دریای خزر در استان گیلان براساس جوامع کفزیان

علی‌رضا میرزاجانی^{۱*}، احمد قانع^۲، سید حجت خداپرست^۳، سید قاسم قربانزاده زعفرانی^۴ امید صدیقی
سواد کوهی^۵

۱،۲،۳. عضو هیئت علمی مؤسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور- پژوهشکدهٔ آبرزی پروری آب‌های داخلی (بندر انزلی)

۴،۵. گروه اکولوژی دریا- معاونت محیط زیست دریایی سازمان حفاظت محیط زیست

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۳/۳ - تاریخ تصویب: ۱۳۹۳/۳/۶)

چکیده

آب‌های مناطق ساحلی، به‌ویژه مصب‌ها از جمله مناطق با توان تولید بالا قلمداد می‌شوند که تحت‌تأثیر ورود انواع آلودگی‌ها در مسیر زوال و نابودی قرار دارند. اکوسیستم‌های مصب رودخانه‌های منتهی به دریای خزر در شمال کشور از نظر جانوران کفزی و شاخص‌های کیفی مرتبط کمتر مورد توجه قرار گرفته‌اند. در این پژوهش، بررسی مصب ۱۸ رودخانهٔ منتهی به دریای خزر در استان گیلان با استفاده از جوامع کفزیان مورد توجه قرار گرفت. در مصب هر رودخانه ۸ ایستگاه تعیین شد که طی سه دورهٔ زمانی زمستان ۱۳۸۷، بهار و تابستان ۱۳۸۸ نمونه‌برداری و شناسایی شدند. ارزیابی زیستی و بررسی کیفی آب مناطق با استفاده از شاخص‌های تنوع گونه‌ای شانون-وینر و شاخص زیستی هیلسنهولف انجام شد. نتایج محاسبهٔ شاخص تنوع شانون-وینر در رودخانه‌های مختلف نشان داد که رودخانه‌های آستارا و لمیر به ترتیب کمترین و بیشترین تنوع موجودات را داشتند. ایستگاه‌های رودخانه‌های (۱ و ۲) کمترین مقدار و ایستگاه‌های دور از ساحل (۵، ۶ و ۷) بیشترین مقدار شاخص تنوع را داشتند. براساس رتبه‌بندی کیفی آب با میانگین شاخص بیولوژیک هیلسنهولف، ایستگاه‌های ۱ و ۲ با سایر ایستگاه‌ها تفاوت معنادار نشان داده بودند و کیفیت نسبتاً ضعیف داشتند. مصب رودخانه‌های خطبه‌سرا، ناورود، حشمت‌رود و شیرآباد کیفیت خوب و بیشتر مناطق وضعیت متوسطی داشتند. در شمالی کلی رودخانه‌های غرب منطقهٔ بررسی شده از وضعیت کیفی مطلوب‌تری برخوردار بوده است که در ارتباط با خصوصیات بیولوژیک بی‌مهرگان کفزی، شرایط متفاوت حاکم در فصول بررسی شده، گسترهٔ حوزهٔ آبخیز و مرفولوژی رودخانه‌ها تفسیر شده‌اند.

کلیدواژگان: ارزیابی زیستی، تنوع، شاخص بیولوژیک، رودخانه‌های دریای خزر، ماکروبنتوز، مصب

۱. مقدمه

دریای خزر با توجه به موقعیت جغرافیایی، وسعت، وجود منابع زیر زمینی و جانوری همواره کانون توجهات جهانی قرار داشته است. از حدود ۴۴۰۰ کیلومتر خط ساحلی دریای خزر، ۸۲۰ کیلومتر آن در ایران قرار گرفته است در حالی که کمتر از ۱۰ درصد مساحت حوزه آبریز آن و تنها ۸ درصد کل آب ورودی آن از ۳۵۰ رودخانه کوچک و بزرگ در خاک ایران تأمین می شود، در نتیجه به همان نسبت در آلودگی یا بار رسوبی وارده به این دریا می توانند نقش ایفا کنند (Kardavani, 1997, Alizade, 2004).

اگرچه مصب رودخانه های حاشیه جنوبی از نوع مصب های زبانه آب شور با وسعت جزر و مدی اندک (Little, 2000) هستند اما همچنان از جمله مناطق با توان تولید بالا قلمداد می شوند که بیش از ۸۰ درصد ذخایر دریایی را تولید می کنند (Afshin, 1994). در عین حال حیات رودخانه های وارده به دریای خزر و مصب های آن همواره در معرض زوال و نابودی قرار داشته که بیشتر متأثر از تغییرات حوزه آبخیز، ورود انواع فاضلاب ها و آلودگی های صنعتی، نفتی و ورود بعضی گونه های آبری غیر بومی بوده است. کاهش گستره جنگل و مرتع و افزایش اراضی کشاورزی و شهری از نمونه های بارز تغییر کاربری اراضی بوده است که به طور مثال در رودخانه کرگان رود (Sheikh Goodarzi et al., 2012) مشاهده شده است. بدون تردید کسب اطلاعات زیستی و غیر زیستی این اکوسیستم ها اهمیت ویژه ای دارد.

بررسی کیفی آب ها با نمایه های متعددی قابل سنجش است (Marques et al., 2008) که انتخاب نمایه مناسب از موضوعات چالش برانگیز نیز به شمار می رود (Borja & Dauer, 2008). در ارتباط نمایه هایی همچون OWQI^۱ و NSFQI^۲ عمدتاً بر پایه فاکتورهای هیدروشیمی استوار بوده است (Islam et al., 2011, Cude, 2001, Oram, 2011). در این پژوهش بررسی کیفی مصب رودخانه های منتهی به دریای خزر در استان گیلان با استفاده از

جوامع کفزیان و شاخص زیستی مورد توجه قرار گرفته است. ماکروبنیوتوزها از نظر چرخه غذایی از مصرف کنندگان اولیه اند و از محتوای پلانکتونی و یا از مواد آلی رسوبات و دیتریتهای بستر آبگیرها تغذیه می کنند و در عین حال خود تغذیه بسیاری از شکارچیان و طعمه خواران به خصوص ماهیان می شوند (Jonasson, 1975). علاوه بر نقش مستقیمی که در زنجیره غذایی دارند در چرخه مواد مغذی مانند فسفر و نیتروژن نقش بسزایی دارند (Feminella, 1999). از آنجا که هر گونه آلودگی در منابع آبی به طور مستقیم روی موجودات آبری تأثیر می گذارد (Cairns & Dickson, 1971)، می توان با در نظر گرفتن موجودات آبری در هر زیستگاه کیفیت آب را براساس شدت آلودگی مواد آلی ارزیابی کرد. امروزه ارزیابی کیفی محیط های آبی توسط موجودات کفزی از مهم ترین و رایج ترین کاربرد آن ها محسوب می شود که در چارچوب قراردادهای پروتکل های ارزیابی زیستی (Bode, 1996, Taylor, 1997, Barbour et al., 1999, Hynes, 1998, Overton, 2001, Marques et al., 2008, Borja et al., 2008, Dauvin, 2007) استفاده شده اند.

به رغم اهمیت ویژه اکوسیستم های رودخانه ای و ساحلی شمال کشور، از نظر جانوران کفزی و شاخص های کیفی، کمتر مورد توجه قرار گرفته و تنها به برخی مطالعات موردی و پراکنده محدود شده است. مطالعه حاضر تنها بخشی از مطالعه جامعی است که توسط سازمان حفاظت محیط زیست کشور سازماندهی شد و از آن نظر اهمیت دارد که تعداد زیادی از رودخانه های حاشیه جنوب غربی دریای خزر در زمانی واحد بررسی شده و ابتدا بخشی از نبود یا کمبود اطلاعات لازم را که طی سالیان متمادی احساس می شده است فراهم خواهد کرد چرا که وضعیت اکولوژیک و پراکنش ماکروبنیوتوزها در کرانه های جنوبی دریای خزر به خوبی مشخص نبوده و پژوهشگران در اولین قدم ها با ضعف اطلاعات مواجه اند. همچنین با فراهم آوردن اطلاعات تنوع زیستی و شاخص های کیفی در مقطع زمانی خاص، امکان مقایسه این اکوسیستم ها را در زمان های آینده در مواجهه با تغییرات حوزه آبخیز و برخی کاربری ها

1. Oregon Water Quality Index

2. National Sanitation Foundation Water Quality Index

بودند. نمونه‌های خانوادهٔ شیرونومیده با استفاده از منابع (Pankratova, 1977, Pankratova, 2007, Bolton, 1983, Pankratova, 1970) و با تهیهٔ اسلاید از قسمت دهانی شناسایی شدند.

۳.۲. تجزیه و تحلیل اطلاعات

در سازماندهی اطلاعات از نرم‌افزارهای Excel و spss v.13 استفاده شد. در تجزیه و تحلیل فراوانی کفزیان از مناطق و زیستگاه‌های بررسی شده، نمایه‌های اکولوژیک که در پروتکل ارزیابی زیستی آژانس حفاظت محیط زیست ایالات متحده^۱ ذکر شده است، استفاده شد. این شاخص‌ها شامل تنوع گونه‌ای شانون-وینر (Krebs, 1998, Ludwig & Reynolds, 1982) و شاخص زیستی هیلسنهولف (Hilsenhoff, 1988) بودند. شاخص‌های تنوع توسط نرم‌افزار غنا و تنوع گونه‌ای SDR-IV^۲ (Seaby and Henderson, 2007) محاسبه شدند. همچنین براساس شاخص‌های یادشده طبقه‌بندی کیفی آب (Hilsenhoff, 1988, Marques et al., 2009) انجام گرفت.

برای مقایسه و آزمون تفاوت معنادار بودن مقادیر شاخص‌ها در ایستگاه‌ها و مناطق براساس فصول از آنالیز واریانس دوطرفه Two ways ANOVA و آزمون مقایسهٔ زوج میانگین‌های توکی و دانکن استفاده شد.

۳. نتایج

در این بررسی جمعاً ۱۵ رده یا راسته ماکروبنوتوزی متعلق به ۳۶ خانواده شناسایی شد. همان‌طور که از جدول ۱ پیداست، از خانوادهٔ Chironomidae که در ۶ زیرخانواده طبقه‌بندی شده‌اند، ۲۶ جنس؛ و از سایر خانواده‌ها ۴۳ جنس فهرست شده‌اند (جدول ۱).

آنالیز واریانس دوطرفه نبود تفاوت معنادار شاخص تنوع و شاخص زیستی را در مناطق مختلف نشان داده است (جدول ۲). محاسبهٔ شاخص تنوع شانون-وینر در رودخانه‌های مختلف نشان داد که رودخانهٔ آستارا

فراهم خواهد کرد. به طور مثال برای ارزیابی آثار زیست‌محیطی کاربری‌هایی همچون توسعهٔ پرورش ماهی در قفس نیاز وافر به وضعیت تنوع زیستی و تغییرات آن قبل و بعد از احداث وجود دارد، انجام مطالعهٔ فعلی اطلاعات مورد نیاز چنین طرح‌هایی را فراهم خواهد کرد.

۲. مواد و روش‌ها

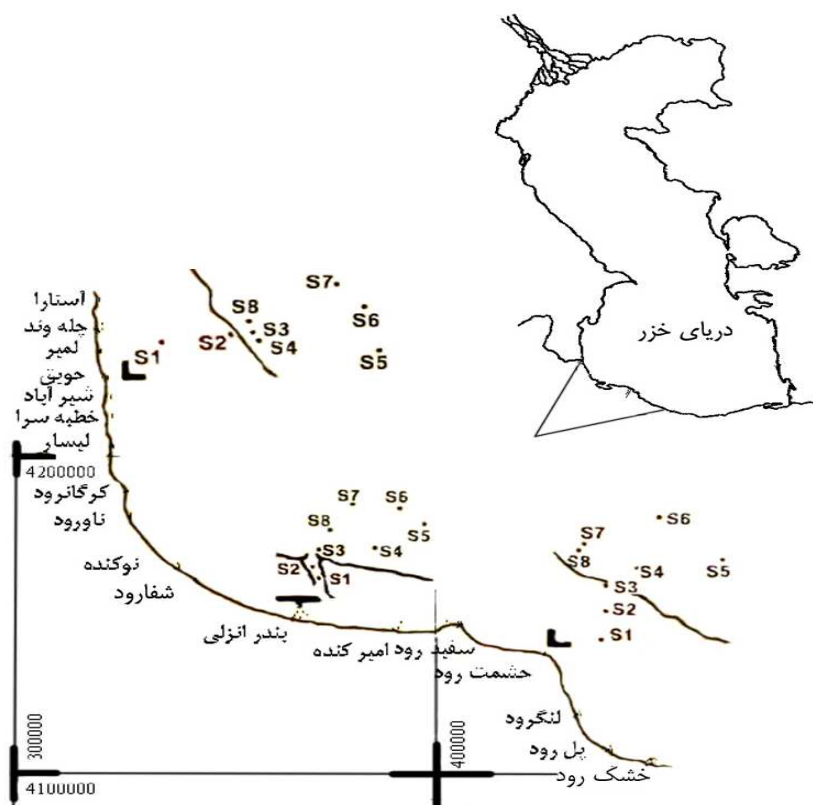
۱.۲ منطقهٔ مطالعه‌شده

نواحی مصبی ۱۸ رودخانه در استان گیلان از آستارا تا چابکسر (شکل ۱) منطقهٔ مطالعاتی این بررسی را تشکیل داده‌اند. در هر یک از رودخانه‌های آستارا، چله‌وند، لمیر، حویق، شیرآباد، خطبه‌سرا، لیسار، کرگان‌رود، ناورود، نوکنده، شفارود، انزلی، امیر بکنده، سفیدرود، حشمت‌رود، لنگرود، پل‌رود و خشکه‌رود، ۸ ایستگاه در نظر گرفته شده است، به طوری که ایستگاه‌های ۱ و ۲ در محل رودخانه و حداکثر در فاصلهٔ هزار متری از خط ساحلی قرار داشتند. سایر ایستگاه‌ها داخل دریای خزر به صورت حلقه و در خلاف جهت عقربه‌های ساعت مرتب شدند. موقعیت مکانی مصب رودخانه‌ها در شکل ۱ نشان داده شده و موقعیت ایستگاه‌ها در سه مصب شیرآباد، انزلی و حشمت‌رود بزرگنمایی شده‌اند.

۲.۲ نمونه‌برداری و شناسایی ماکروبنوتوزها

در هر ایستگاه به وسیلهٔ دستگاه ون وین گراب ۴۰۰ سانتی‌مترمربعی طی فصول زمستان ۱۳۸۷، بهار و تابستان ۱۳۸۸ نمونه‌برداری با ۳ تکرار انجام شد، نمونه‌ها پس از شست‌وشوی اولیه در ظروف پلاستیکی با فرمالین ۴ درصد تثبیت شدند، در آزمایشگاه با الکه‌های چشمه ۰/۵ میلی‌متر مجدداً شست‌وشو شده و پس از تفکیک شدن، براساس کلیدهای شناسایی دسترس و مناسب، تا حد جنس یا خانواده و دربارهٔ برخی خانواده‌ها تا حد گونه شناسایی شدند. برخی از این منابع شامل (Jessup, 1999), (Macan, 1968), (Pennak, 1953), (Needham & Needham, 1962), (Stock, 1974), (Usinger, 1963), (Birstein & Romanova, 1968), (Logvinenko & Starobogatov, 1968) Meritt et)

1. United States Environmental Protection Agency
2. Species Diversity and Richness IV

شکل ۱. موقعیت جغرافیایی مصب رودخانه‌ها در ساحل جنوب غربی دریای خزر (موقعیت ایستگاه‌ها در سه مصب شیرآباد، انزلی و حشمت‌رود بزرگنمایی شده است)

میانگین بالای ۷ و کمترین شاخص در سایر ایستگاه‌ها با میانگین کمتر از ۵، مشاهده شده است (شکل ۳). آزمون مقایسه میانگین توکی، تفاوت معنادار شاخص بیولوژیک ایستگاه‌های ۱ و ۲ با سایر ایستگاه‌ها را نشان داده است.

شکل ۴ مقادیر شاخص‌ها را در فصول مختلف نشان می‌دهد به طوری که فصل بهار بیشترین میزان شاخص تنوع و کمترین میزان شاخص بیولوژیک مشاهده می‌شود. ضمن ثابت بودن شاخص تنوع در فصول مختلف شاخص بیولوژیک طی زمستان از مقدار بیشتری برخوردار بوده است. با توجه به ماهیت متفاوت دو شاخص بیشترین تفاوت میانگین‌ها در فصل بهار مشاهده می‌شود که نشان‌دهنده وضعیت کیفی مطلوب‌تر بوده است. با نزدیک شدن دو شاخص بر اثر کاهش شاخص تنوع و افزایش شاخص زیستی در دو فصل دیگر، کیفیت محیط ضعیف‌تر شده است (شکل ۴).

حشمت‌رود با مقدار کمتر از ۰/۷ و رودخانه لمیر در حد نزدیک به ۱/۵ به ترتیب کمترین و بیشترین تنوع موجودات را داشتند. به وسیله آزمون مقایسه میانگین دانکن، رودخانه آستارا از یک سو و رودخانه لمیر از سوی دیگر با بسیاری از مناطق تفاوت معنادار نشان دادند (شکل ۲). نتایج سنجش شاخص بیولوژیک هیلسنهولف نشان داد که رودخانه‌های خطبه‌سرا، ناورود، حشمت‌رود و شیرآباد کمترین میانگین شاخص در حد ۵ و رودخانه‌های خشکه‌رود و نوکنده و ناحیه بندرانزلی بیشترین میانگین در حد ۶ را داشتند. بررسی این شاخص‌ها بر حسب ایستگاه‌های مختلف تفاوت معنادار آن‌ها را نشان داده است (جدول ۲). ایستگاه‌های بالادست (۱، ۲ و ۳) دارای کمترین مقدار و ایستگاه‌های دور از ساحل (۵، ۶ و ۷) دارای بیشترین مقدار شاخص تنوع بوده و تفاوت معنادار بین ایستگاه‌های مذکور مشاهده شد (شکل ۳). همچنین بیشترین میزان شاخص بیولوژیک در ایستگاه‌های ۱ و ۲ با مقدار

جدول ۱. فهرست جنس‌ها و گونه‌های شناسایی شده در مصب رودخانه‌های استان گیلان

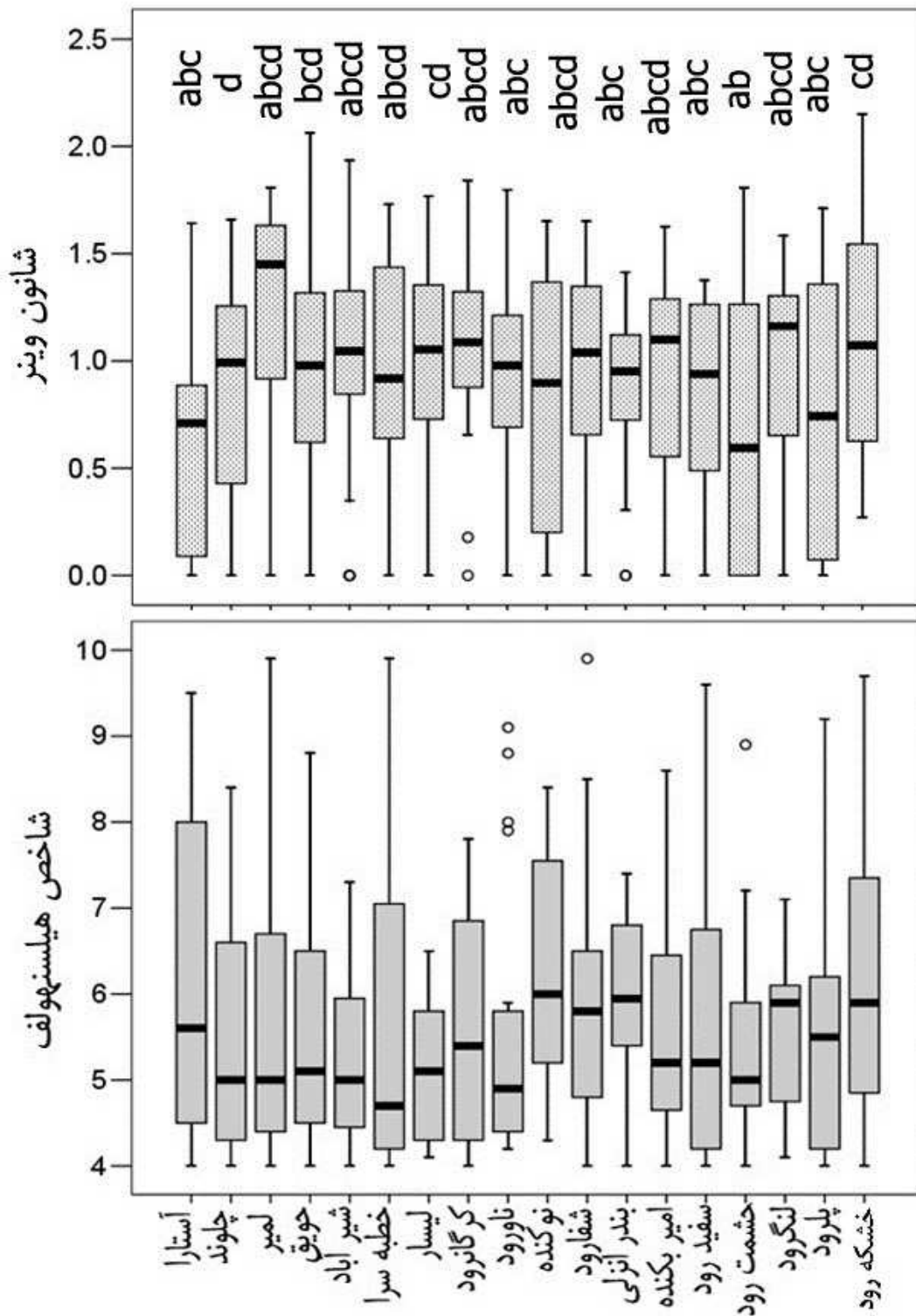
رده یا راسته	خانواده	جنس	گونه
Polychaeta	Nereidae	<i>Hediste</i>	<i>diversicolor</i>
	Ampharetidae	<i>Hypaniola</i> <i>Hypania</i>	<i>kowalewskii</i> <i>invalida</i>
	Spionidae	<i>Streblospio</i>	<i>gynobranchiata</i>
Oligochaeta	Naididae	<i>Nais</i>	<i>michaelseni</i>
	Tubificidae	<i>Limnodrilus</i>	
	Naididae	<i>Stylaria</i>	
	Lumbriculidae	<i>Lumbriculus</i>	
Cirripedia	Balanidae	<i>Balanus</i>	<i>improvisus</i>
Cumacea	Pseudocumatidae	<i>Pterocuma</i> <i>Pseudocuma</i> <i>Stenocuma</i>	<i>pectinata</i> <i>leave</i> <i>gracilioides</i>
Isopoda	Asellidae	<i>Asellus</i>	<i>aquaticus</i>
Amphipoda	Pontogammaridae	<i>Paraniphargoides</i>	<i>motasi</i> <i>maeoticus</i>
		<i>Pontogammarus</i>	<i>borceae</i>
		<i>Niphargogammarus</i>	<i>borodini</i> <i>compressus</i>
		<i>Stenogammarus</i>	<i>macrurus</i>
	Behningiellidae	<i>Cardiophilus</i>	<i>baeri</i>
Plecoptera	Capniidae	<i>Capnia</i>	
	Taeniopterygidae	<i>Taeniopteryx</i>	
Ephemeroptera	Ephemerellidae	<i>Ephemerella</i>	<i>rhodani</i>
	Baetidae	<i>Baetis</i>	
	Heptageniidae	<i>Heptagenia</i>	
Trichoptera	Limnephilidae	<i>Neophylax</i> <i>Astenophylax</i>	<i>latipenis</i>
		Hydropsychidae	
	Rhyacophilidae	<i>Rhyacophila</i>	
Coleoptera	Elmidae	<i>Narpus</i> <i>Zaitzevia</i>	
Odonata	Libellulidae	<i>Platthemis</i>	
Hemiptera	Corixidae		
Bivalvia	Cardiidae	<i>Cerastoderma</i>	<i>glucaum</i>
	Dreissenidae	<i>Dressina</i>	<i>rostiformis</i>
	Mytilidae	<i>Mytilaster</i>	<i>lineatus</i>
Gastropoda	Physidae	<i>Physa</i>	<i>acuta</i>
	Limnaeidae	<i>Radix</i>	<i>peregev</i>
	Pyrgulidae	<i>Pyrgohydrobia</i>	

ادامه جدول ۱. فهرست جنس‌ها و گونه‌های شناسایی شده در مصب رودخانه‌های استان گیلان

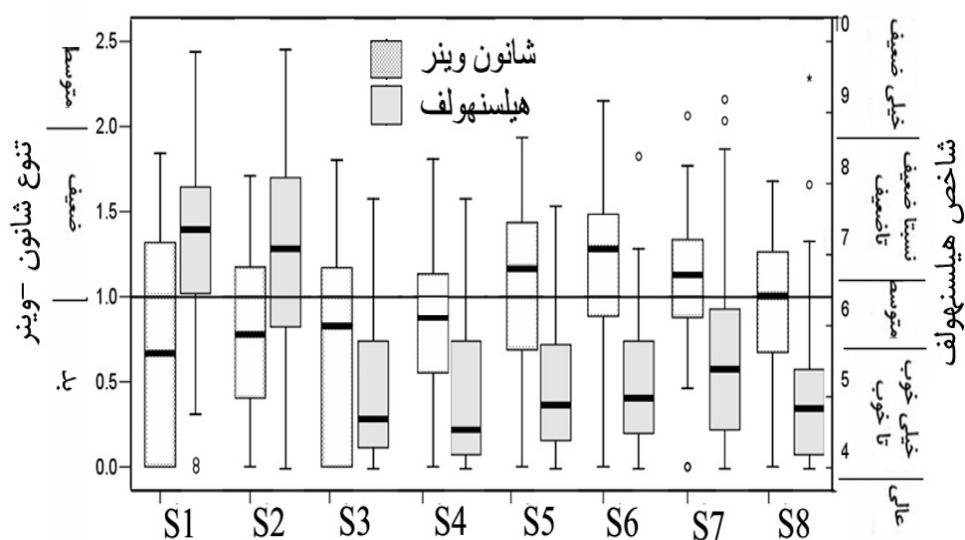
راسته	خانواده	زیرخانواده	جنس	
Diptera	Athericidae		<i>Atherix</i>	
	Ceratopogonidae		<i>Culicoides</i>	
	Empididae		<i>Wiedemannia</i>	
	Simuliidae		<i>Simulium</i>	
	Limoniidae		<i>Antocha</i>	
	Muscidae		<i>Limnophora</i>	
	Chironomidae	Tanypodinae		<i>Procladius</i>
				<i>Tanypus</i>
				<i>Macropelonia</i>
				<i>Apsectrotanypus</i>
			<i>Telmatopelopia</i>	
Tanytarsini			<i>Tanytarsus</i>	
Orthoclaadiinae			<i>Limnopheys</i>	
		<i>Brillia</i>		
		<i>Trissocladius</i>		
		<i>Eukifferiella</i>		
		<i>Orthocladus</i>		
		<i>Cricotopus</i>		
		<i>Paratrachocladus</i>		
Chironominae			<i>Paratanytasus</i>	
			<i>Cladotanytarsus</i>	
			<i>Chironomus</i>	
			<i>Cryptochironomus</i>	
			<i>Glyptotendipes</i>	
			<i>Polype`dilum</i>	
			<i>Paratendipes</i>	
			<i>Leptochironomus</i>	
			<i>Cryptocladopelma</i>	
			<i>Eudochironomus</i>	
		<i>Others</i>		
	Diamesinae		<i>Diamesa</i>	
	Prodiamesinae		<i>Prodiamesa</i>	

جدول ۲. نتایج آنالیز واریانس دوطرفه شاخص‌های تنوع و بیولوژیک در مناطق و ایستگاه‌های مختلف

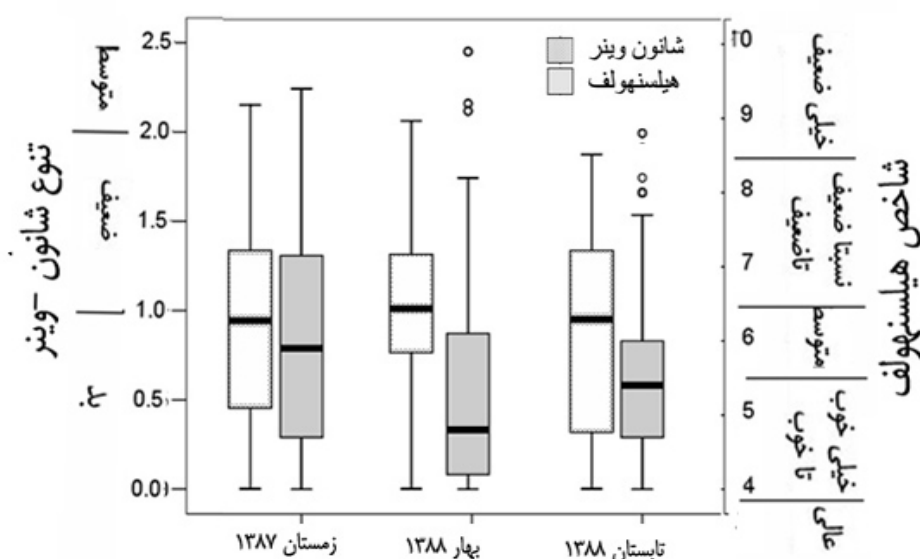
سطح معنادار	F	درجه آزادی	سطح معنادار	سطح معنادار
۰/۱۴۲	۱/۳۹	۱۷	شاخص بیولوژیک	مناطق
۰/۰۷۷	۱/۵۵		شاخص تنوع شانون	
۰/۰۰	۲۷/۲۲	۷	شاخص بیولوژیک	ایستگاه‌ها
۰/۰۰۴	۳/۰۴		شاخص تنوع شانون	
۰/۰۵۷	۱/۲۸	۱۱۹	شاخص بیولوژیک	ایستگاه * مناطق
۰/۹۹۶	۰/۶۴		شاخص تنوع شانون	

شکل ۲. مقادیر شاخص‌های تنوع و بیولوژیک در مناطق بررسی شده (حروف بیانگر گروه‌های همگن است)

شکل ۳. مقادیر شاخص‌های بیولوژیک و تنوع به همراه طبقه‌بندی کیفی آب در ایستگاه‌های مختلف

شکل ۴. مقادیر شاخص‌های بیولوژیک و تنوع به همراه طبقه‌بندی کیفی آب طی فصول مختلف

ساختار جوامع کفزیان ثبت شده است هرچند کاهش کلی غنای گونه‌ای و افزایش مقدار شاخص بیولوژیک همانند مطالعات (Shapouri et al., 2010; Kamali and Tatina, 2011) دیده شده که افزایش بار آلودگی در طول رودخانه مشهود بوده است. در این بررسی ایستگاه‌های ۱ و ۲ بیشتر متأثر از ورودی رودخانه‌ها بوده و در اندک زمانی از نفوذ امواج دریا تأثیر می‌پذیرد بنابراین تغییرات تنوع در این ایستگاه‌ها مربوط به حضور گروه‌های کفزی سازگار در آب شیرین خواهد

۴. بحث و نتیجه‌گیری

ایستگاه‌های رودخانه‌ای (۱ و ۲) این بررسی که در انتهایی‌ترین قسمت رودخانه واقع شده‌اند از کمترین مقدار شاخص تنوع و بالاترین شاخص بیولوژیک برخوردار بودند (شکل ۳). تغییر تنوع در پروفیل طولی برخی از این رودخانه‌ها قبلاً مطالعه شده (Jamalzad & Afraz, 1995; Maleki Shomali & Ghaneh et al., 2006; Abdolmaleki, 1996) و روند متفاوتی از نقاط سرچشمه‌ای تا مصب برحسب

واسطه تولید مثل برخی گونه‌ها گزارش شده است. در این بررسی تعدد مشاهده بالای جنس‌های *Streblospio* و *Limnodrilus* می‌تواند از دلایل افزایش شاخص بیولوژیک و نشان‌دهنده افت کیفیت آب طی زمستان ۱۳۸۷ باشد اگرچه راسته دوجور پایان (*Amphipoda*) به‌ویژه جنس *Stenogammarus* با فراوانی ۹ تا ۱۳ درصد طی فصول مختلف و تعدد مشاهده بالا قادر است مقدار شاخص بیولوژیک را در هر فصلی کاهش دهد.

همان‌طور که بیان شد مقدار شاخص تنوع در بیشتر مناطق طی فصل بهار بیشترین میزان را داشته و تفاوت معنادار در فصل تابستان مشاهده شد. میانگین شاخص بیولوژیک نیز در مناطق خطبه‌سرا، ناورود، حشمت‌رود و شیرآباد کمترین و رودخانه‌های خشکه‌رود، نوکنده و بندرانزلی بیشترین بوده اما دامنه حداقل و حداکثر در هر یک از مناطق (شکل ۲) بسیار گسترده بوده که مربوط به تنوع متفاوت موجودات در ایستگاه‌های مختلف است. حضور دوبالان در برخی ایستگاه‌ها و فراوانی بسیار زیاد آن‌ها در برخی مناطق همچون لمیر و خطبه‌سرا که در بهار از فراوانی بالای *Chironomidae* برخوردار بودند، تفاوت شاخص تنوع و شاخص بیولوژیک را سبب شده است. به‌رغم دامنه وسیع شاخص بیولوژیک در مصب‌ها، براساس رتبه‌بندی کیفی آب رودخانه‌های شیرآباد، خطبه‌سرا، ناورود، چله‌وند، حشمت‌رود، لمیر، حویق کیفیت خوب داشته است و سایر مناطق وضعیت کیفی متوسطی داشتند (شکل ۲). نتایج فوق با برخی بررسی‌ها در تعدادی از این رودخانه‌ها همخوانی دارد، به‌طوری‌که (Kamali & Tatina, 2011) با استفاده از شاخص بیولوژیک نشان دادند که مصب رودخانه لمیر کیفیت آب نسبتاً خوب دارد و ۵ کیلومتر بالاتر کیفیت خیلی خوب داشته است. توان تولید نیز در ایستگاه‌های ابتدایی به‌رغم فراوانی بالا، اندک خواهد بود آن‌گونه که در بررسی‌های (Navan maghsoudi, 2003; Gharibkhani & Tatina, 2009) برآورد شده است.

همان‌طور که بیان شد تنوع و شاخص بیولوژیک در فصل بهار از وضعیت کیفی مطلوب‌تری نسبت به دو فصل دیگر برخوردار بوده است که تفاوت بیشتر میانگین این دو شاخص (شکل ۴) نسبت به دو فصل دیگر گویای وضعیت مذکور است. این تفاوت مربوط

بود. اطلاعات فراوانی گروه‌های شناسایی شده (Mirzajani, 2010) حضور بارز حشرات فصلی را نشان می‌دهد به‌طوری‌که فراوانی زیاد *Chironomidae* در ایستگاه‌های مذکور طی فصل بهار (۸۰ درصد گروه‌های زیستی) تفاوت معنادار شاخص تنوع این فصل را نسبت به سایر فصول (شکل ۴) سبب شده است. اگرچه در این بررسی *Chironomus albidus* فراوانی مشابه بررسی (Ahmadi & Mousavi, 2002) داشته و در پیکره دریای خزر مشاهده شده ولی غالبیت با جنس‌های *Cricotopus Eukifferiella* بوده که در ایستگاه‌های ۱ و ۲ دیده شده‌اند. حضور بارز جنس‌های مذکور در این ایستگاه‌ها بیانگر کیفیت نسبتاً ضعیف آب بوده و شاخص بیولوژیک در حد بالایی قرار گرفته است (شکل ۳). ایستگاه‌های دور از ساحل (۵، ۶ و ۷) که بیشترین مقدار شاخص تنوع را داشتند علاوه بر تأثیرپذیری از ورودی رودخانه‌ها عمدتاً تابع وضعیت اکوسیستم دریای خزر بوده و نسبت به ایستگاه‌های ۱ و ۲ از وضعیت باثبات‌تری برخوردارند. تغییر تنوع یا فراوانی در چنین محیطی با نیازهای اکولوژیک و خصوصیات بیولوژیک جنس‌های مختلف مرتبط است. در برخی مطالعات (Hossieni et al., 1996; Mirzajani et al., 2005) تغییر تنوع کفزیان در اعماق مختلف دریای خزر به‌روشنی دیده شده است. نامساعد شدن شرایط زیست، محدودکننده دامنه پراکنش و فراوانی بسیاری از جنس‌ها شده که تغییر تنوع را در بر خواهد داشت. تغییرات تنوع و شاخص بیولوژیک ایستگاه‌های مذکور تحت تأثیر کرم پرتار *Streblospio gynobranchiata*، نرم‌تن دوکفه‌ای *Cerastoderma glucaum* و سخت‌پوستان راسته *Amphipoda* و *Cumacea* قرار داشته است. براساس گزارش (Mirzajani, 2010) فراوانی بالای *S. gynobranchiata* در بیشتر مصب‌ها طی تابستان افزایش شاخص بیولوژیک و کاهش کیفیت آب را نشان داده است. افزایش فراوانی صدف *C. glucaum* و سخت‌پوستان یادشده طی بهار و تابستان متعاقب فرایند تولید مثل، شاخص کیفی آب را پایین آورده (شکل ۴) و وضعیت کیفی مطلوبی را برای این ایستگاه‌ها نشان داده است. در بررسی (Laloei, 2004) نیز افزایش ماکروبتوزها در اعماق ۲ و ۱۰ متر طی بهار به

فراگیر دو حوزه سفیدرود و تالاب انزلی قرار دارد. طول از ۳۴ تا ۷۰ کیلومتر و وسعت حوزه ۲۱۰ تا ۵۵۰ کیلومترمربع رودخانه‌های آستارا، شفارود، کرگان‌رود و لنگرود (Afshin, 1994) این امکان را فراهم می‌کند تا شاخص بیولوژیک در حد بالایی قرار گیرد. مطالعه *Mirmoshtaghi et al.* (2011) با استفاده از شاخص‌های کیفی آب OWQI و NSFQI نیز نشان داد که کیفیت متوسط آب در بالادست رودخانه سفیدرود به طرف بد تا بسیار بد نواحی پایین‌دست و مصبی پیش می‌رود. همچنین نتایج سنجش پارامترهای هیدروشیمی رودخانه اشک به‌منزله یکی از شعبات سفیدرود که از مناطق شهری و کشاورزی عبور می‌کند، افت تدریجی کیفیت آب تا مصب را نشان داده است (Khara et al., 2011). اگرچه شاخص کیفی آب در رودخانه لنگرود در حد بالایی نسبت به بسیاری از مناطق مشاهده می‌شود (شکل ۲) اما سنجش عوامل هیدروشیمی مرتبط با مواد مغذی در رودخانه و مصب لنگرود کاهش تدریجی این مواد را تا ایستگاه‌های مصبی نشان داده است که در ارتباط با ارتفاع کم مصب و زبانه آب شور دریا تفسیر شده است (Akbarzadeh et al., 2008).

در این میان فاکتور خود پالایی رودخانه‌ها را نباید دور از ذهن نگه داشت به‌طوری‌که ساختار ژئومورفولوژی رودخانه‌ها قادر است وضعیت کیفی آب را در پروفیل طولی تغییر دهد. در بررسی *Ghaneh et al.* (2006) افت کیفیت آب با ورود فاضلاب کارگاهی و روستایی مشاهده شده است که پس از مسافتی حدود دو تا پنج کیلومتر با خودپالایی رودخانه شاخص بیولوژیک به وضعیت قبل از آلودگی رسیده است. چنین وضعیتی در رودخانه طالقان (Mahdavi et al., 2010) و در رودخانه زرین‌گل (Mirrasouli et al., 2012) نیز مشاهده شده به‌طوری‌که به‌رغم وجود منابع آلاینده آلی کیفیت خوب آب در فواصل مختلف سنجش شده است. به نظر می‌رسد طول اندک و شیب زیاد رودخانه‌های ناحیه غربی عامل مهمی در خودپالایی آن‌ها محسوب شود هرچند به واسطه محدودیت اراضی، کاربری کشاورزی همچون شالیکاری در مجاورت مصب بسیاری از این رودخانه‌ها رایج شده است که می‌تواند حضور برخی گروه‌های ماکروبتوزی با شاخص کیفیت ضعیف آب را

به دبی مناسب رودخانه‌ها و گرم شدن نسبی هوا در فصل بهار است که شرایط لازم برای تولید مثل بسیاری از گونه‌ها را در نواحی مصبی فراهم کرده و شاخص مقادیر پایین را نشان می‌دهد. در مطالعه *Shapouri et al.* (2010) کاهش دبی آب رودخانه کرگان‌رود در فصل تابستان و افزایش بار آلی و سموم کشاورزی از عوامل افت کیفیت آب در ایستگاه‌های پایین‌دست معرفی شده است. بررسی *Khatib Haghghi* (2007) نیز نشان داد که بیشترین میانگین آلودگی کلیفرمی در مناطق ساحلی و کم‌عمق دریا وجود داشته و ناحیه مصبی رودخانه شفارود (Katib Haghghi et al., 2008) در فصل تابستان به دلیل جریان آرام و عبور از مراکز شهری و کشاورزی بالاترین آلودگی را داراست.

نگرشی کلی به حوزه جغرافیایی مناطق بررسی شده و تقسیم‌بندی دهانه رودخانه‌ها بر حسب ویژگی ریخت‌شناسی و دینامیک محیط دریایی و رودخانه‌ای (Alizadeh Ketek Lahijani et al., 2008) نشان می‌دهد که رودخانه‌های ناحیه غربی از گستره حوزه آبخیز کوچک‌تر، طول کوتاه‌تر، شیب زیاد و تأثیرات عوامل انسانی کمتر برخوردار بوده و وضعیت کیفی مطلوب‌تری دارند. طول رودخانه‌های مذکور از ۱۵ تا ۴۰ کیلومتر و وسعت حوزه آبخیز آن‌ها که عمدتاً کوهستانی پوشیده از جنگل است از ۸۰ تا ۲۵۰ کیلومترمربع متغیر بوده است (Afshin, 1994; Mehdi-zadeh Sarbestani, 2008). سایر مناطق همچون انزلی و سفیدرود که از وضعیت کیفی ضعیفی برخوردار بودند عمدتاً از حوزه آبخیز وسیعی برخوردار بوده و آلاینده‌های زیست‌محیطی و مواد مغذی فراوان‌تری را با گذر از اماکن مسکونی و صنعتی وارد مناطق مصبی خود می‌کنند. رودخانه سفیدرود که در دشت گیلان به شعبات زیادی تقسیم می‌شود از حوزه ۶۷ هزار کیلومترمربعی سیراب شده و طولی معادل ۸۰۰ کیلومتر را داراست (Afshin, 1994) این رودخانه با آورد رسوبی فراوان، ایجاد دلتا و بارهای رسوبی دهانه‌ای می‌کند (Alizadeh Ketek Lahijani et al., 2008). می‌توان ادعان کرد که شاخص‌های تنوع و بیولوژیک بخش میانی منطقه بررسی شده تحت‌تأثیر

حساسیت مناطق و به‌منزلهٔ ابزار مدیریت برای بازسازی محیط‌های مصبی و ساماندهی بسیاری از کاربری‌ها استفاده کرد.

تقدیر و تشکر

بدین وسیله از مدیران محترم معاونت محیط زیست دریایی سازمان حفاظت محیط زیست و کارشناسان ذی‌ربط به واسطهٔ حمایت مالی و مشارکت در مرحلهٔ نمونه‌برداری تقدیر می‌شود. از همکاران محترم سازمان حفاظت محیط زیست آقایان دکتر شهلاپور، مهندس تیموری و خانم مهندس حسینی به واسطهٔ ارائه نظرات ارزنده تشکر می‌شود. از ریاست، معاونان و همکاران محترم مؤسسهٔ تحقیقات شیلات ایران و پژوهشکدهٔ آبی‌پروری آب‌های داخلی به‌ویژه همکاران بخش اکولوژی در تسریع و انجام برخی امور پژوهش تشکر می‌شود.

تقویت کند. افزایش شاخص بیولوژیک مصب‌های خطبه‌سرا، حویق و لمیر در فصل بهار مربوط به حضور دو بالان *Eukiefferiella* و *Cricotopus* است که با ویژگی‌های بیولوژیک و اکولوژیک آن‌ها (Boesel, 1983) ؛ Hannedóttir et al., 2012) همخوانی دارد.

در جمع‌بندی کلی باید اذعان داشت که اگرچه این مطالعه اطلاعات پایه‌ای از وضعیت اکولوژی محیط‌های رودخانه‌ای و مصبی شمال کشور در سال ۱۳۸۸ فراهم کرده اما بررسی دلایل تغییرات تنوع و کیفیت آب اکوسیستم‌ها در کنار سایر مطالعات همچون آب‌شناسی، بررسی آلاینده‌ها، تغییرات حوزهٔ آبخیز و عملکرد مستقیم انسان قابل تفسیر است. بر این اساس نشر سایر بخش‌های پروژهٔ جامع تصویر گویاتری از این اکوسیستم‌ها را ارائه خواهد داد و می‌توان تغییرات شاخص‌ها را در سالیان بعد بهتر تفسیر کرد که درنهایت از روابط موجود می‌توان در تعیین میزان

REFERENCES

1. Afshin, Y., 1994. Rivers of Iran. Ministry of powerty, Jamab consulute campeny. 575 p. (in Persian).
2. Ahmadi, M. R. and S. Mousavi, 2002. Identification of *Chironomus albidus* (Chironomidae) in the southern coast of the Caspian Sea. Journal of marine sciences and technology 1(4):11-24. (in Persian).
3. Akbarzadeh, A.; V. Pourfaraj; M. R. Rahimi Bashar; A. Nezami and H. Khara, 2008. Physico-chemical structure and fluxes of nutrient in the Chamkhale river estuary. Journal of biology science 1(3): 1-12. (in Persian)
4. Alizade, H., 2004. Introduction to features of the Caspian Sea, Publishing by Noorbachsh. 119 p. (in Persian)
5. Alizadeh Ketek Lahijani, H.; V. Tavakoli and A. A. H. Amini, 2008. South Caspian river mouth configuration inder human impact and sea level fluctuation. Environmental sciences 5(2):65-86. (in Persian).
6. Barbour, M.T.; J. Gerritsen; B. D. Snyder and J. B. Stribling, 1999. Rapid Bioassessment Protocols for Use in Streams and Wadeable Rivers: Peryphyton, Benthic Invertebrates and Fish. 2nd edition, EPA, Washington D. C., 408 p.
7. Birstein, J. A. and N. N. Romanova, 1968. Otriad Bokoplavy, Amphipoda. In: Atlas bespozvonochnykh Kaspiiskogo moria (Atlas of invertebrates from Caspian sea) (Y. A. Birshtein, L.G. Vinogradov, N.N. Kondakov, M.S. Astakhova and N.N. Romanova, eds.): 241-290. Promyshlennost, Moscow.
8. Bode, R.W., 1996. Quality Assurance Work Plan for Biological Stream Monitoring in New York State. NYS Department of Environmental Conservation Service, Albany, 89 p.
9. Boesel, M. W., 1983. A review of the genus *Cricotopus* in Ohio, with key to adults of species of the northeastern united states (Diptera, Chironomidae). Ohio J. Sci. 83 (3): 74-90.
10. Bolton, M. J., 2007. Chironomid Larval Keys for Ohio. Ohio Environmental Protection Agency, 84 p.
11. Borja, A., Dauer, D., 2008. Assessing the environmental quality status in estuarine and coastal systems: comparing methodologies and indices. Ecological Indicators 8, 331-337.

12. Borja, A., Bricker, S.B., Dauer, D.M., Demetriades, N.T., Ferreira, J.G., Forbes, A.T., Hutchings, P., Jia, X., Kenchington, R., Marques, J.C., 2008. Overview of integrative tools and methods in assessing ecological integrity in estuarine and coastal systems worldwide. *Marine Pollution Bulletin* 56, 1519-1537.
13. Cairns, J. J. and K. L. Dickson, 1971. A simple method for the biological Assessment of effects of waste discharges of aquatic bottom dwelling organisms, *J. water Pollut. Contr. Fed* 43: 755-772.
14. Cude, C., 2001. Oregon Water Quality Index: A Tool for Evaluating Water Quality Management Effectiveness. *Journal of the American Water Resources Association* 37 (1): 125-137.
15. Dauvin, J.C., 2007. Paradox of estuarine quality: benthic indicators and indices, consensus or debate for the future. *Marine Pollution Bulletin* 55, 271-281.
16. Feminella, J.W. 1999. Biotic Indicators of Water quality the Alabama Watershed demonstration project, Auburn University, 10 p.
17. Ghaneh, A.; M. R. Ahmadi; E. Esmaili and A. Mirzajani, 2006. Bioassessment of Chafrood river (Guilan Province) utilizing macro invertebrates community structures. *Journal of Agricultural Science and technologies* 10 (1): 247- 259. (in Persian).
18. Gharibkhani, M. and M. Tatina, 2009. Natural productivity potential of Lavandavil river based on benthic communities. *Journal of fisheries* 2(4):1-14.
19. Hannesdóttir, E. R.; G. M. Gíslason; J. S. Ólafsson, 2012. Life cycles of *Eukiefferiella claripennis* (Lundbeck 1898) and *Eukiefferiella minor* (Edwards 1929) (Diptera: Chironomidae) in spring-fed streams of different temperatures with reference to climate change. *Fauna norvegica* 31: 35-46. 2012
20. Hilsenhoff, W.L., 1988. Rapid Field Assessment for Organic Pollution with a Family Level Biotic Index. *J. North American Benthological Society* 7 (1): 65 – 68.
21. Hossieni, A, A. Roohi; A. Ganjian Khanari; M. Roushantabari; A. Hashemian; A. Solimanroudi; H. Nasrollazadeh; S. Najafpour; A. Varedi and F. Vahedi, 1996. Hydrology and hydrobiology of the southern Caspian Sea. *Caspian sea research institute of ecology*, 510 p. (in Persian).
22. Hynes, K. E., 1998. Benthic Macroinvertebrates Diversity and Biotic Indices for Monitoring of 5 Urban and Urbanizing Lakes within the Halifax Regional Municipality. *Soil and Water Conservation Society of Metro Halifax*, 114 p.
23. Islam, S.; M.T. Rasul; M. J. B. Alam and M.A. Haque, 2011. Evaluation of Water Quality of the Titas River Using NSF Water Quality Index. *Journal of Scientific Research* 3 (1): 151-159.
24. Jamalzad, F. and A. Afraz, 1995. Biotic and abiotic report of Shafarood river. *Fisheries research center of Guilan*. 65 p. (in Persian).
25. Jessup, B. K., 1999. Family Level Key to the Stream Invertebrates of Maryland and Surrounding Areas. *Maryland Department of natural resources, Resources Assessment service*, 47 p.
26. Jonasson, P. M. ,1975. Population Ecology and Production of Benthic Detritivores, *Verh. Internat. Limnol.*, Vol.19, Part 2 ; 1215-1227.
27. Kamali, S. A. and M. Tatina, 2011. Assessment of bio index and water quality in up and down stream of Lemir of Talesh town by use of benthic aquatic insect communities. *Wetland Journal of Azad university of Ahvaz* 2 (3); 3-12. (in Persian).
28. Kardavani, P. 1997. *Aquatic ecosystems of Iran (Caspian Sea)*, Publisher Goms, 352 p. (in Persian).
29. Khara, H.; H. Mazloumi; SH. A. Nezami; A. Akbarzadeh; S. Gholipour; M. Ahmadnezhad; S. F. Fallah and M. Rahbar, 2011. Water quality of Oshmak river (Guilan province). *Journal of fisheries* 5 (3 (19)): 41-54. (in Persian).
30. Khatib Haghghi, S., 2007. Coliform pollution in the south Caspian sea, Guilan province (Astara to Chabooksar). *Iranian scientific fisheries journal* 16 (1): 29-38. (in Persian).
31. Khatib Haghghi, S.; A. Ghane and M. R. Nahravar, 2008. Survey of the coliform pollution in the Shafarood river of Guilan province. *Journal of fisheries* 2(1):61-70. (in Persian).
32. Krebs, C. J., 1998. *Ecological methodology* (2 nd ed.). An imprint of Addison Wesley Longman. 620 p.
33. Laloei, 2004. Hydrology and hydrobiology and environmental pollution of the southern Caspian Sea under 10 meter. *Caspian sea research institute of ecology*, No. 83/494. (in Persian).
34. Logvinenko, B. M. and Y. I. Starobogatov, 1968. Type Mollusca. In: *Atlas bespozvonochnykh Kaspiiskogo moria* (Atlas of invertebrates from

- Caspian sea) (Y. A. Birshtein, L.G. Vinogradov, N.N. Kondakov, M.S. Astakhova and N.N. Romanova, eds.): 308-385. Promyshlennost, Moscow.
35. Ludwig, J. A and J. F. Reynolds, 1988. Statistical Ecology. John wily and sons publisher. Newyork, 337 p.
36. Macan, T. T., 1968. A Guide to Freshwater Invertebrate Animals. Printed in Great Britain by Low and Brydone LTD, London, 95 p.
37. Mahdavi, M.; O. Bazrfshan; A. Javanshir; R. Mousavi Nodushani and M. Babapour, 2010. Study of the effect of benthic community structure of Taleghan river on the determination of water quality. Iranian journal of natural resources 63(1): 75-91. (in Persian).
38. Maleki Shomali, M. and S. Abdolmaleki, 1996. Biotic and abiotic report of Karganrood river. Fisheries research center of Guilan. 81 p. (in Persian).
39. Marques, J.C., Patricio, J., Teixeira, H., Neto, J.M., 2009. Ecological Indicators for Coastal and Estuarine Environmental Quality Assessment: A User Guide. Wit Press.
40. Mehdizadeh Sarbestani, G., 2008. Site selection of river in Guilan province to establish of fish farms. Inland water acuaculture research center. 225 p. (in Persian).
41. Meritt, R. W.; K. W. Cummins and M. B. Berg, 2008. A introduction aquatic insect of north America. Fourth Edition. Kendall/Hunt publication company. 1003 p.
42. Mirmoshtaghi, S. M.; R. Amirnezhad and M. R. Khaledian, 2011. Sefidroud river water quality assessment and its mapping according to NSFQI and OWQI water quality indicators. Wetland 3(9): 23-34. (in Persian).
43. Mirrasouli, E.; R. Ghorbani and F. Abbasi, 2012. The Biological Assessment of the Zaringol Stream Using the Structure of Benthic Macroinvertebrates (Golestan Province). Journal of fisheries (Iranian journal of natural resources) 64(4): 357-369. (in Persian).
44. Mirzajani, A. R., 2010. Ecobiology and Bio-ecological study of river estuaries in Guilan province. Marine environmental section, Departement of Environment. 384 p. (in Persian).
45. Mirzajani, A.; B. Kiabi and S.H.A. Nezami, 2005. Some ecological indices of the Caspian sea Amphipoda at different depths in Guilan offshore. Iranian Journal of Fisheries Sciences 5: 49-62.
46. Mirzajani, A.R.; A. Ganeh and H. Khodaparast Sharifi, 2008. Qualifying the inlet rivers of the Anzali lagoon Based on macro invertebrates communities. Journal of natural environment (Iranian journal of natural resources) 34: 31-38. (in Persian).
47. Navan Maghsoudi, M.; M. R. Ahmadi and A. Kayvan, 2003. Study of productivity potential based on diversity and frequency of benthoses in Shamrood river. Iranian scientific fisheries Journal 12(2): 123-138. (in Persian).
48. Needham, J. and P. Needham, 1962. A Guide to the Freshwater Biology. Fifth edition revised and enlarged, Constable and Co , LTD , London, 115 p.
49. Oram, B., 2011. Calculating NSF Water Quality Index, Wilkes University Center for Environmental Quality Geo Environmental Sciences and Engineering Department. <http://www.waterresearch.net/Watershed/temperature.htm>
50. Overton, J., 2001. Standard Procedures for Benthic Macroinvertebrates Biological Assessment, North Carolina Department of Environment and Natural Resources, 50 p.
51. Pankratova, V.Y., 1970. Larvae and pupae of chironomidae, subfamily Orthocladiinae of the USSR fauna (Diptera, Chironomidae, Tendipedidae). Leningrad, Russia. 344 p.
52. Pankratova, V.Y, 1977. Larvae and pupae of non-biting midges of the subfamilies Podonominae and Tanypodinae (Diptera, Chironomidae= Tendipedidae) of the USSR fauna. Nauka, Leningrad (in Russian). 295 p.
53. Pankratova, V.Y., 1983. Larvae and Pupae of Mosquitoes of the Subfamily Chironominae of the USSR Fauna (Diptera, Chironomidae= Tendipedidae). Nauka, Leningrad (in Russian). 295 p.
54. Pennak, R.W., 1953. Freshwater Invertebrates of the United States. The Ronald press company, New York, 953 p.
55. Seaby, R. M. H. and P. A. Henderson, 2007. SDR-IV. Pisces Conservation. Pisces Conservation Publisher.
56. Shapouri, M.; N. Zolriastein and H. Azarbad, 2010. Quick assessment of Gorganrood river water quality based on biotic indices. Journal of sciences and techniques in natural resources 5(3): 115-130.
57. Sheikhgoodarzi, M.; A. Alizadeh shabani; A. Salman mahini and J. Fegghi, 2012. Landscape ecological metrics-based investigation of land

- cover/use changes in Gorganrud watershed. Journal of natural environment (Iranian journal of natural resources) 64(4): 431-441. (in Persian).
58. Maleki Shomali, M. and S. Abdolmaleki, 1997. Reports of biological and non biological Gorgan Rood River. Gilan Fisheries Research Centre, Bandar Anzali, 81 P. (in Persian).
59. Stock, J. H., 1974. The systematics of certain Ponto-Caspian Gammaridae (Crustacea, Amphipoda). Mitt. Hamburg. Zool. Mus. Inst. 70: 75-95.
60. Stock, J. H.; A. R. Mirzajani; R. Vonk; S. Naderi and B. H. Kiabi, 1998. Limnic and brackish water Amphipoda (Crustacea) from Iran. Beaufortia 48 (8): 163-224.
61. Taylor, B. R., 1997. Technical Evaluation on Methods for Benthic Invertebrates Data Analysis and Interpretation, AETE Project 2.1.3, Mineral and Energy Technology, Ottawa, Ontario, 93 p.
62. Usinger, R. L., 1963. Aquatic Insects of California. University of California press, 1025 p.